

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน” ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategy linkage) ความเชื่อมโยงในเชิงยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดภาพรวม (Overview) การเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่งในเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถนำเข้าสู่รอยต่อที่เข้าหากันได้อย่างกลมกลืน แม้ว่าจะเรียกชื่อที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ก็สามารถเดินทางไปด้วยกันได้ ในเชิงยุทธศาสตร์ เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ระดับมหภาคกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๓) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (๔) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค (๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และ (๖) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของक्रमที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไรเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับมหภาค และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย (๑) วิสัยทัศน์ (๒) ยุทธศาสตร์ (๓) เป้าประสงค์ (๔) ตัวชี้วัด (๕) ค่าเป้าหมาย (๖) กลยุทธ์ และ (๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ซึ่งเทศบาลตำบลยางคำ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ที่มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ดังกล่าว และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ด้วย โดยนำหมวดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอด จนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว”

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงาน และหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาดังแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนากายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลัก



๑.๓ เป้าหมายการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ๑๗

เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพและการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง พื้นฟูและสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบและครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobal การดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๔ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๔.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ๆ ให้แก่ภาคเพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

(๒) เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

(๓) เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

(๔) เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

(๕) เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- (๑) พื้นที่ชลประทานและรับประโยชน์เพิ่มขึ้น ปริมาณกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งลดลง
- (๒) สัดส่วนคนจนลดลง
- (๓) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
- (๔) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น
- (๕) รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำโดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ(แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ เลย ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค

๓) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

๔) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุล ระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำ ทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของคนยากจน โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มคนจนมีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกย่องฝีมือ และอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้

๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสโดยเพิ่มสวัสดิการทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต ยกย่องสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยง โรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

๓) พัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับ ในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุตรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจาก ปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง ฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดีพร้อมทั้ง พัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๕) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐-๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๖) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยและด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเครือข่ายภาคประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธีและสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

๓.ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อยโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน และเกษตรแปลงใหญ่ สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม นำร่องในจังหวัดกาฬสินธุ์ นครพนม บัรีรัมย์ อำนาจเจริญ มุกดาหาร ยโสธร มหาสารคาม สกลนคร อุบลราชธานี อุตรธานี ศรีสะเกษ และหนองบัวลำภู

๒) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัด ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ โดยปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้ง ขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิต การยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์(eCommerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และความต้องการตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม

ศรีสะเกษ และอุบลราชธานีโดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร การประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญ ที่เป็นสารตั้งต้นในการแปรรูปผลิตสินค้า ในพื้นที่นาร่องจังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๔) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ(Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการ ที่ใช้ทรัพยากรฐานชีวภาพ(พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดความก้าวหน้าและนวัตกรรมในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมี และภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนครเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัดสกลนครมหาสารคาม สุรินทร์ และอำนาจเจริญ โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรองผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางและตอนล่าง ด้วยการพัฒนาต่อยอดจากวัตถุดิบและของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น เอทานอล พลาสติกชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์/อาหารเสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการนำวัตถุดิบในชุมชนของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้า อุปโภคบริโภคในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม การพัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น e-Commerce, e-Marketing เป็นต้น

๖) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มี ศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ และสกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกระดับผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบและการจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๗) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการสังคมที่ได้มาตรฐาน

ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ความสะอาด และดูแลความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ

๘) พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำในพื้นที่จังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ และนครราชสีมา โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ปกป้อง และป้องกันการบุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดินรวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนาที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของอุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นประยุกต์และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่องเพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำปีในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่างๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ และแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ ของชุมชน พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแฟ้มเอกสารท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่นหรืออัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักรและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความจดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นผู้มีอาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีพัฒนา ระบบโลจิสติกส์ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยวดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน(Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาถนนเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนา

ทำเรือให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภู และชัยภูมิ โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วมมีความสุขในการเล่น (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาวิวัฒนาการของภาคอีสานตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลุกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียนและนันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพ ทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้นเพื่อลดการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศ รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและจัดการขยะอย่างถูกวิธี

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก(EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆของภาคแนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผน อาทิ แผนการพัฒนารถไฟความเร็วสูง การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองตามยุทธศาสตร์แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๕ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

๒) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนา รถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภายในภาค ๖ แห่ง (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา และขอนแก่น) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ **ทางหลวง**

๓) พัฒนาเมืองสำคัญ ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เป็นเมืองศูนย์กลาง การค้าการลงทุน การบริการ สุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับ ระบบโครงสร้างพื้นฐาน หลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่น พร้อมทั้งส่งเสริมระบบขนส่ง สาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

๔) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองขอนแก่น และบริเวณ เมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองนครพนม เมือง หนองคาย เมืองมุกดาหาร โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การวางผัง เมืองควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน

๖.ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุนการ จัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากลเร่ง เชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรนการค้า ชายแดนที่มีศักยภาพ

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึง กาฬ-ปากซัน) เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มี ความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน โดยพัฒนามุกดาหารเป็นพื้นที่ นำร่องเพื่อ เสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจ ชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ นครพนม หนองคาย ให้มี ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

๑.๔.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง(จังหวัดร้อยเอ็ด/ขอนแก่น/มหาสารคาม/กาฬสินธุ์)

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จัดแบ่งกลุ่มจังหวัด เปน ๑๘ กลุ่มจังหวัด โดยจังหวัดขอนแก่น จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ หรือเรียกว่ากลุ่ม “ร้อยแก่นสารสินธุ์”เป็นกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีพื้นที่รวมกันประมาณ ๓๑,๔๒๓ ตารางกิโลเมตร (๑๙,๖๓๙,๒๙๖ ไร่) คิดเป็น ร้อยละ ๑๘.๖ ของพื้นที่ทั้งหมดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ มีภูเขาเตี้ยสลับ ทางด้านทิศเหนือของร้อยเอ็ดและขอนแก่น และด้านทิศตะวันออกของจังหวัดกาฬสินธุ์มีเทือกเขาภูพาน



แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ (ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕)

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

“นวัตกรรมนำเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ศูนย์กลางระบบโลจิสติกส์และระบบราง เชื่อมโยงการค้า การบริการ และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๓
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๕.๕

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

- เพิ่มศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ ระบบโลจิสติกส์ระบบราง และอุตสาหกรรมอากาศยาน
- การเพิ่มศักยภาพและยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๑.๔.๓ แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“มหานครน่าอยู่ มุ่งสู่เมืองนวัตกรรม ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาคกลุ่ม”

พันธกิจ

- เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง คนในชุมชนมีความเป็นอยู่ด้วยความผาสุก
- พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน
- พัฒนาขีดความสามารถสินค้าและบริการเพื่อยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการให้ตรงกับความต้องการของตลาด

๔.พัฒนาศักยภาพจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
- พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่
- ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความมั่นคงทางสังคม

๔.อนุรักษ์ พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

- ๑.การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูง
- ๒.การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงภูมิภาค
- ๓.การส่งเสริมนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัลเพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ
- ๔.การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน
- ๕.การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล
- ๖.การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม

๑.๔.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

วิสัยทัศน์ “ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการแข่งขันภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐภายใต้หลักธรรมาภิบาล

๒. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลยางคำ

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ยางคำล้ำสมัย ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรปลอดภัย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ภูมิปัญญาวิถี ฮีตฮอยอีสาน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

(๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมให้ดีและมีคุณภาพ

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

- ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ปลอดภัยจากโรคระบาด
- ประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษาเท่าเทียมกัน และเป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรม
- ปัญหายาเสพติดลดลงและผู้ติดยาเสพติดได้รับการบำบัดรักษา

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ร้อยละ	๓	๓	๔	๔	๔

ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๓	๓	๔	๔	๔
ปัญหายาเสพติดลดลง	ร้อยละ	๓	๓	๔	๔	๔
เด็ก เยาวชน และประชาชนมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง เกิดความรักความสามัคคีในชุมชน	ร้อยละ	๓	๓	๔	๔	๔

(๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาตำบลและชุมชนให้น่าอยู่

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเพณีท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ให้คงอยู่คู่กับท้องถิ่นสืบไป
- ประชาชนได้รับสวัสดิการครบถ้วนตามสิทธิ
- ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
ปัญหาภัยแล้งในพื้นที่ลดลง มีน้ำเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคตลอดปี	ร้อยละ	๓	๓	๔	๔	๔
ประชาชนที่สัญจรในพื้นที่ได้รับความสะดวกและปลอดภัยมากขึ้น	ร้อยละ	๓	๓	๔	๔	๔

(๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

- ชุมชนเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้
- ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพียงพอสำหรับเลี้ยงตนเองและครอบครัว

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
มีศูนย์การเรียนรู้ด้านเกษตรกรรมในชุมชน	แห่ง	๑	๑	๑	๑	๑
ประชาชนมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๓	๓	๓	๓	๓

(๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

- ชุมชนมีสภาพแวดล้อมที่ดี

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมลดลง	ร้อยละ	๑	๑	๑	๑	๑
มีการจัดเก็บขยะครอบคลุมทุกหมู่บ้าน	ร้อยละ	๖๐	๖๒	๖๕	๗๐	๗๕

(๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

- ประชาชนได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และได้มาตรฐาน
- ประชาชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
ประชาชนพอใจในการทำงานให้บริการทุกส่วนราชการ	ร้อยละ	๘๐	๘๒	๘๕	๘๗	๙๐

๒.๓ เป้าหมาย

- (๑) เพื่อให้ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลยางคำมีคุณภาพชีวิตที่ดี ภายในระยะเวลา ๕ ปี
- (๓) เพื่อให้โครงสร้างพื้นฐานในเขตพื้นที่ตำบลยางคำได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยสูง และเป็นพื้นที่ปลอดภัยเสถียรภายในระยะเวลา ๕ ปี
- (๓) เพื่อให้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ตำบลยางคำลดลง ภายในระยะเวลา ๕ ปี
- (๔) เพื่อให้ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลยางคำมีส่วนร่วมในการบริหารงานเทศบาลมากขึ้น โดยแยกเป็นรายการกลยุทธ์ ดังนี้

๒.๔ กลยุทธ์

๒.๖.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคูณภาพคนและสังคม

- การพัฒนาคูณภาพชีวิตความเป็นอยู่ การศึกษา การสาธารณสุข การทำนุบำรุงรักษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการแก้ไขปัญหาเสพติด

๒.๖.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่

- การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค-สาธารณูปการ

๒.๖.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการท่องเที่ยว

- การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน

๒.๖.๔ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๖.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

- การบริหารจัดการที่ดี ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๕ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา นั้น เทศบาลตำบลยางคำได้ดำเนินการพัฒนาในด้านต่างๆ เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยการดำเนินงานของเทศบาลยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลักในการแก้ไขปัญหา เพราะหากเทศบาลไม่ทราบปัญหาของคนในท้องถิ่นที่แท้จริงแล้ว การแก้ไขปัญหา ย่อมไม่ตรงจุด การพัฒนาก็ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ และตามนโยบายของเทศบาลได้ ในการดำเนินงานของเทศบาลนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณที่มีอย่างจำกัดกับภารกิจของเทศบาลที่จะต้องดำเนินการในแต่ละปีงบประมาณ เทศบาลก็สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มที่ โดยมีจุดยืนทางยุทธศาสตร์ ดังนี้

(๑) การดำเนินงานด้านสังคม

- ส่งเสริมสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ให้แก่ผู้ด้อยโอกาส
- สนับสนุนการประชุมประชาคมตำบล
- ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์
- อนุรักษ์และอุดหนุนการต่อต้านปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง
- จัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๒) การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

- ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวของกลุ่มอาชีพ
- ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนหมุนเวียนชุมชน
- จัดอบรมให้แก่ประชาชน กลุ่มอาชีพ และกลุ่มเกษตรกร
- ส่งเสริมการจัดตั้งร้านค้าชุมชน
- ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

(๓) การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ก่อสร้างและซ่อมแซมถนนให้อยู่ในสภาพดี และได้มาตรฐาน
- ขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าและติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ ระบบไฟฟ้าแบบโซลาร์เซลล์ และ

ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร

- ขยายเขตการบริการอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย

(๔) การดำเนินงานด้านแหล่งน้ำ

- ขุดลอกคลองและสระน้ำที่ตื้นเขิน
- ขยายเขตระบบจำหน่ายประปา
- บริการจัดส่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคแก่ประชาชนที่ประสบภัยแล้ง

(๕) การดำเนินงานด้านสาธารณสุข

- ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ในการดูแลสุขภาพ
- สนับสนุนโครงการและกิจกรรมในการป้องกันโรคติดต่อ
- สนับสนุนวัคซีนและเวชภัณฑ์ในการป้องกันโรคติดต่อ
- ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการสาธารณสุข
- ส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกาย

(๖) การดำเนินงานด้านการเมืองการบริหาร

- ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงวิธีการเลือกตั้ง
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหาร
- พัฒนาวัสดุ ครุภัณฑ์ให้เพียงพอ มีความพร้อมในการให้บริการสาธารณะ
- ให้ความรู้แก่พนักงาน พนักงานจ้าง ในการให้บริการแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๗) การดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- สนับสนุนอาหารกลางวัน วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนแก่โรงเรียน
- ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน
- อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- จัดกิจกรรมวันสำคัญของทางราชการและวันสำคัญทางศาสนา

(๘) การดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ปลุกจิตสำนึกให้ประชาชนรักและหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ให้ความรู้แก่ประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ดำเนินกิจกรรมตามโครงการพระราชเสาวนีย์
- เฝ้าระวังการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๖ นโยบายของนายกเทศมนตรีตำบลยางคำ

ตามที่เทศบาลตำบลยางคำได้ดำเนินการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลยางคำ เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔ ซึ่งนายวรวุฒิ หล้าทุม ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลยางคำ และคณะกรรมการเลือกตั้งประจำจังหวัดขอนแก่นได้ประกาศรับรองผลการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๔ โดยได้แถลงนโยบายในการบริหารเทศบาลตำบลยางคำตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ มาตรา ๔๘ ทศ วรยศแรกและวรยศสอง ได้บัญญัติไว้ว่า ก่อนนายกเทศมนตรีเข้ารับหน้าที่ให้ประธานสภาเรียกประชุมสภาเทศบาล เพื่อให้นายกเทศมนตรีแถลงนโยบายต่อสภาเทศบาล โดยไม่มีการลงมติ ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี การประชุมเพื่อแถลงนโยบายของนายกเทศมนตรีให้กระทำโดยเปิดเผย โดยนายกเทศมนตรีต้องจัดทำนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษร แจกให้สมาชิกสภาเทศบาลทุกคนที่มาประชุม โดยมีแนวนโยบายในการบริหารเทศบาลตำบลยางคำ ดังนี้

(๑)นโยบายเร่งด่วน**- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน****๑.๑ การยกระดับคุณภาพพระบาสธารณูปโภคพื้นฐานในชุมชน ประกอบด้วย**

๑.๑.๑ ดำเนินงานก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซมถนนสายหลัก และสายรองในตำบลให้เป็นถนนทางหลวงท้องถิ่นที่ได้มาตรฐาน เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๑.๑.๒ ดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซม ดูแลระบบไฟฟ้าสาธารณะให้พร้อมใช้งาน และครอบคลุมพื้นที่ที่เสี่ยงอันตรายให้มีแสงสว่างเพียงพอ

๑.๑.๓ การบริหารจัดการน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคให้ทั่วถึงเพียงพอ เช่น การสำรวจแหล่งน้ำธรรมชาติทั้งน้ำบนดินและน้ำใต้ดิน การประสานส่วนราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สถานศึกษาหรือภาคเอกชนเพื่อการสำรวจออกแบบ และวางแผนบริหารจัดการน้ำในพื้นที่อย่างเป็นระบบ การศึกษาและออกแบบระบบการขยายเขตประปาส่วนภูมิภาค ฯลฯ

๑.๑.๔ เร่งรัดประสานงานและอุดหนุนตามโครงการขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าเพื่อการเกษตรให้ทั่วถึงเพียงพอ

๑.๑.๕ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและพัฒนาระบบชลประทานเพื่อส่งเสริมการเกษตรให้มีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่

- ด้านสิ่งแวดล้อม

๑.๒ การเร่งรัดดำเนินโครงการแก้ไขปัญหาระบบการบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบและปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์พื้นที่สาธารณะให้สะอาดสวยงาม ประกอบด้วย

๑.๒.๑ การศึกษาความเหมาะสมเพื่อจัดทำโครงการบริหารจัดการขยะแบบมีส่วนร่วม โดยประสานความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

๑.๒.๒ การจัดทำโครงการบริการจัดการขยะ โดยมุ่งเน้นสร้างมูลค่าจากขยะ การคัดแยกขยะต้นทาง และการเสริมสร้างความรับผิดชอบให้กับทุกภาคส่วนของชุมชน

๑.๒.๓ การปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณพื้นที่สาธารณะให้สะอาดเรียบร้อย สวยงาม โดยเพิ่มพื้นที่สีเขียว และเพิ่มสวนสาธารณะตามความต้องการของชุมชน

- ด้านการศึกษา

๑.๓ การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ในการจัดการศึกษาให้กับสถานศึกษาในพื้นที่ ประกอบด้วย

๑.๓.๑ การปรับปรุงและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีศักยภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมและวางรากฐานการศึกษาที่สำคัญให้กับเด็กก่อนปฐมวัยในพื้นที่

๑.๓.๒ การจัดกิจกรรมของโรงเรียนผู้สูงอายุและพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ

๑.๓.๓ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนทุกระดับในพื้นที่ตามความต้องการของชุมชน

- ด้านเศรษฐกิจ

๑.๔ การส่งเสริมระบบเศรษฐกิจฐานรากในชุมชน ประกอบด้วย

๑.๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการบริหารตลาดภายในตำบลอย่างถูกต้อง ถูกสุขลักษณะ ตามความต้องการของชุมชน

๑.๔.๒ ส่งเสริมการรวมกลุ่มประกอบอาชีพตามความรู้และความถนัดของชุมชน

(๒) นโยบายด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒.๑ ให้การดูแลสงเคราะห์คนชราและคนพิการ ตลอดจนผู้ด้อยโอกาสทางสังคมอย่างทั่วถึง

๒.๒ ประสานการดำเนินงานสาธารณสุข การส่งเสริมสุขภาพ และการควบคุมป้องกันโรค การจัดการบริการสาธารณสุขในพื้นที่ที่ดีและทั่วถึง

๒.๓ ก่อสร้าง/ปรับปรุงภูมิทัศน์และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่ออกกำลังกายให้ได้มาตรฐาน และเหมาะสมตามความต้องการของชุมชน

๒.๔ การเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน พร้อมส่งเสริมให้ชุมชนให้ความร่วมมือในการป้องกันสาธารณภัย

(๓) นโยบายด้านการบริหารจัดการ

๓.๑ บริหารจัดการเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล โดยยึดหลักความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถอธิบายเหตุและผลต่อสาธารณะได้

๓.๒ มีความโปร่งใส เปิดเผย ตรวจสอบได้ รับรู้ในกระบวนการตัดสินใจต่างๆ

๓.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาลในทุกขั้นตอน โดยเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น นำเสนอ ตรวจสอบ พร้อมทั้งจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบ ในรูปแบบประชาสัมพันธ์

๓.๔ ดำเนินงานการให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยจัดให้มีศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ที่ประชาชนสามารถติดต่อได้อย่างสะดวก

๓.๕ การใช้เทคโนโลยีต่างๆ ที่ทันสมัยและเหมาะสม เพื่อรองรับการบริการประชาชน

(๔) นโยบายด้านวัฒนธรรมและกีฬา

๔.๑ ส่งเสริมและสืบสานวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมตามความต้องการ

๔.๒ ส่งเสริมให้มีการออกกำลังกายและจัดการแข่งขันกีฬาทุกประเภทและทุกช่วงวัย

๔.๓ พัฒนาการกีฬาให้แก่เยาวชนผู้มีความสนใจ เพื่อยกระดับการเล่นกีฬาสมัครเล่นไปสู่อาชีพตาม

ความเหมาะสม

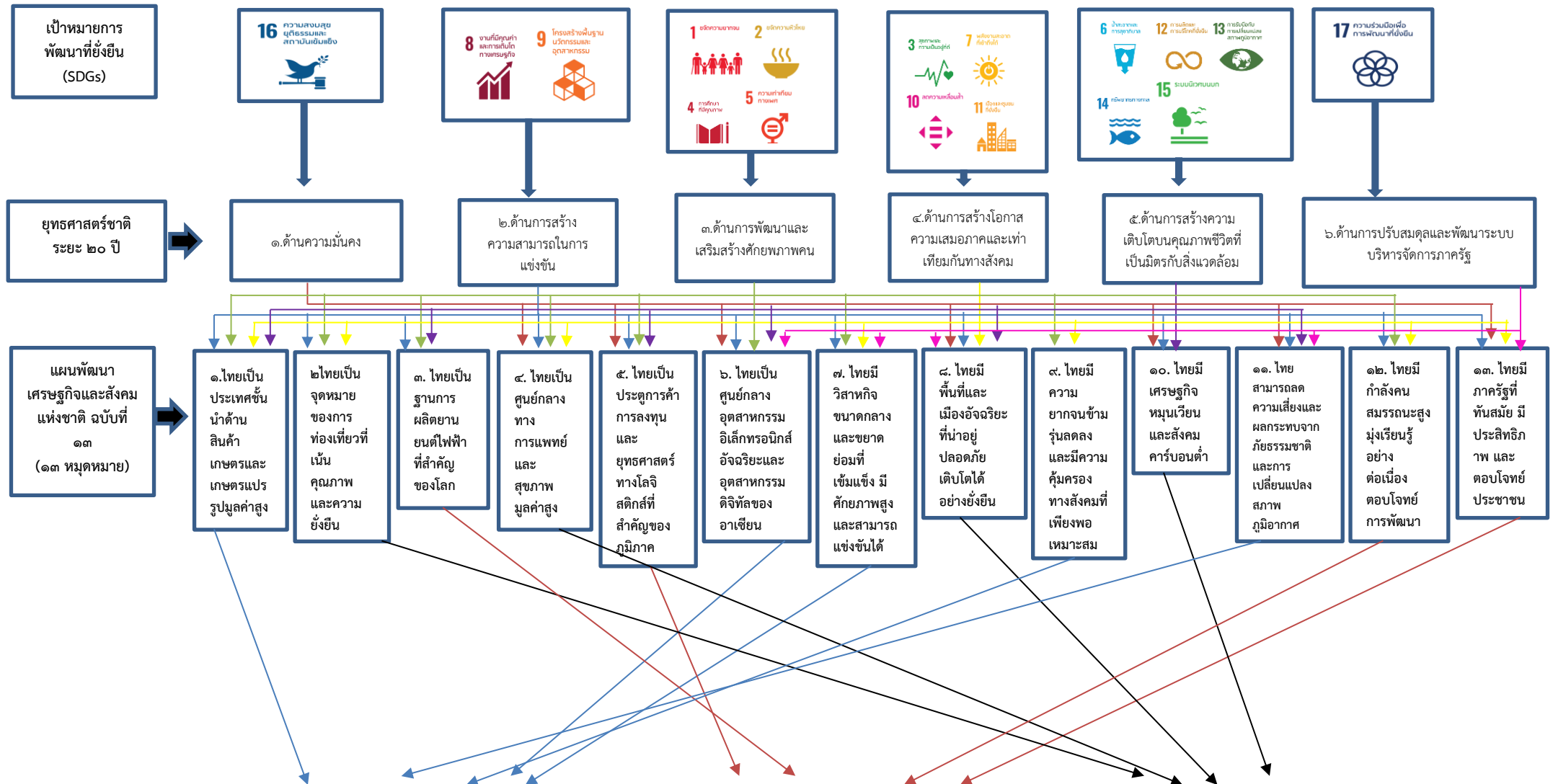
(๕) นโยบายด้านเศรษฐกิจ

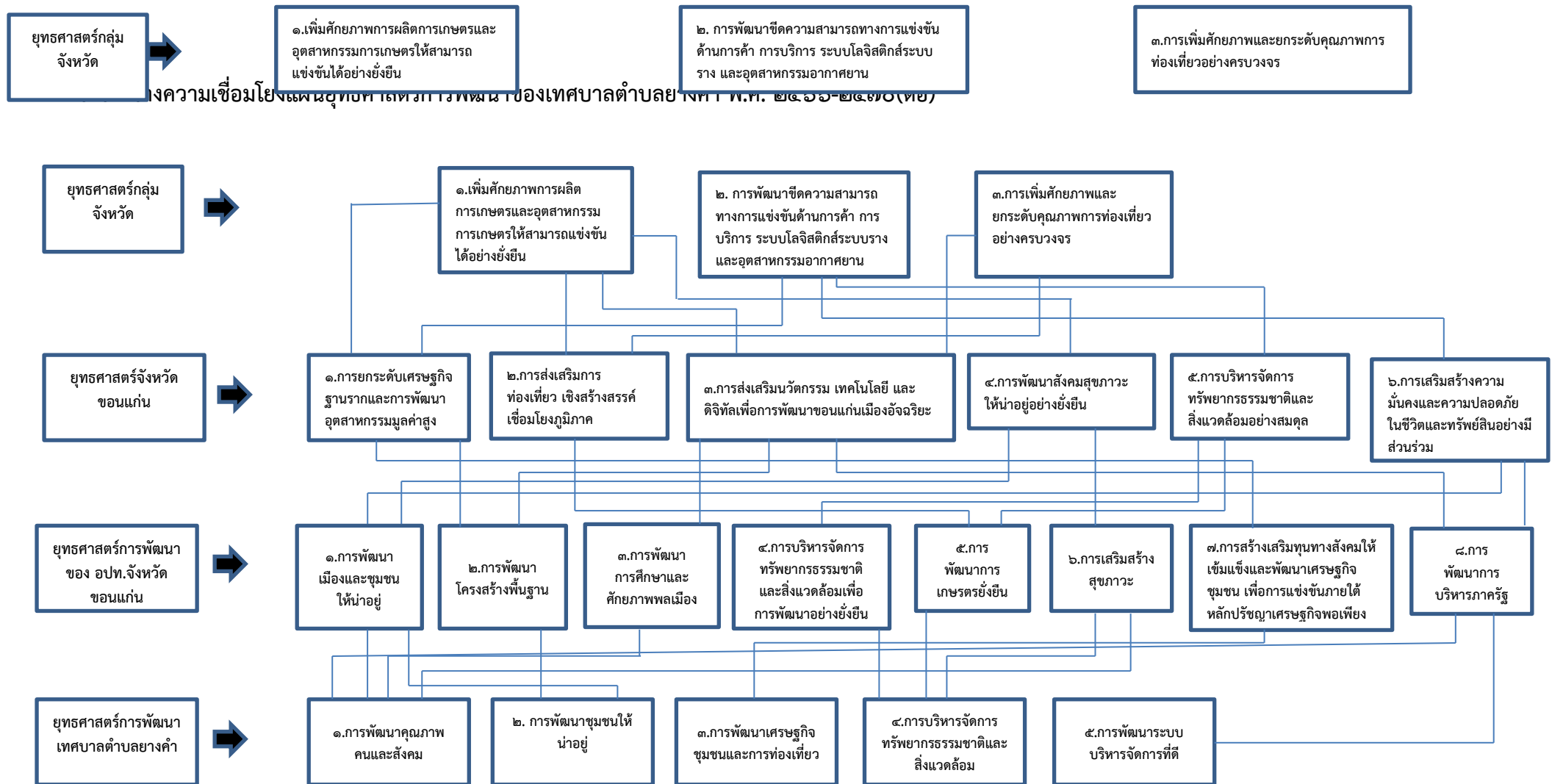
๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างอาชีพโดยการฝึกและพัฒนาฝีมือ แรงงาน เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันและพัฒนารายได้ให้กับชุมชน

๕.๒ จัดหา/บริการจัดการสถานที่ในการประกอบกิจการค้าที่ได้มาตรฐานและเหมาะสม เช่น ศูนย์สินค้า OTOP ,สถานที่สาธารณะ,ตลาด เป็นต้น

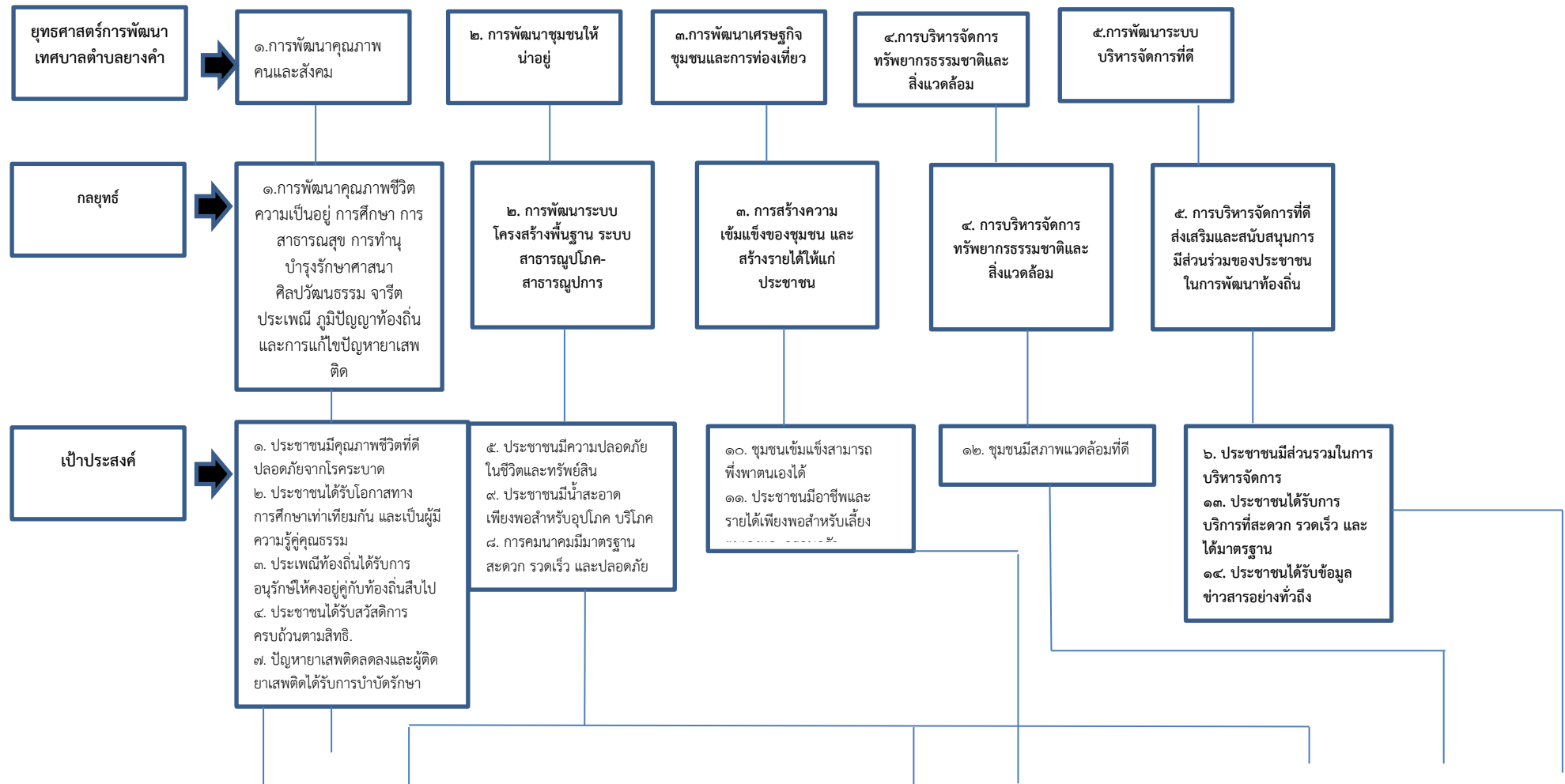
๒.๗ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ของเทศบาลตำบลยางคำ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐



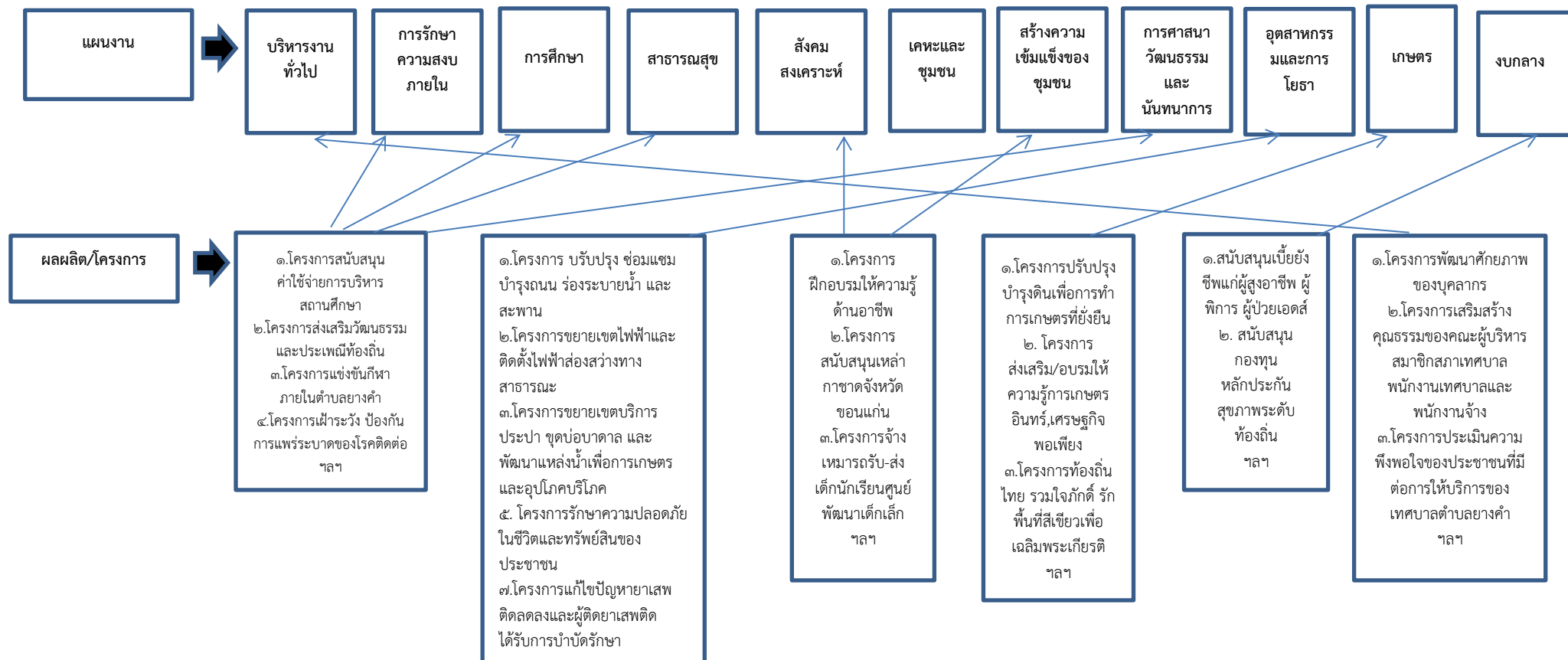


โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลยางคำ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐(ต่อ)



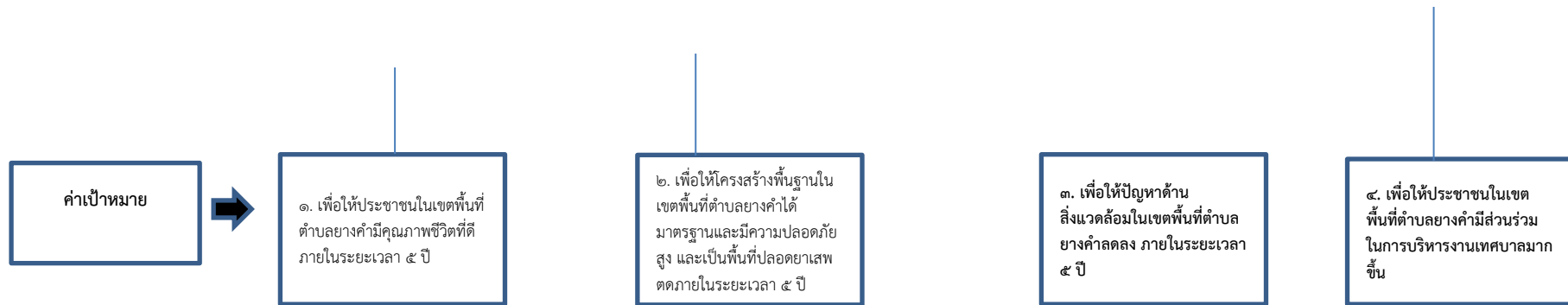


โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ของเทศบาลตำบลยางคำ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐(ต่อ)

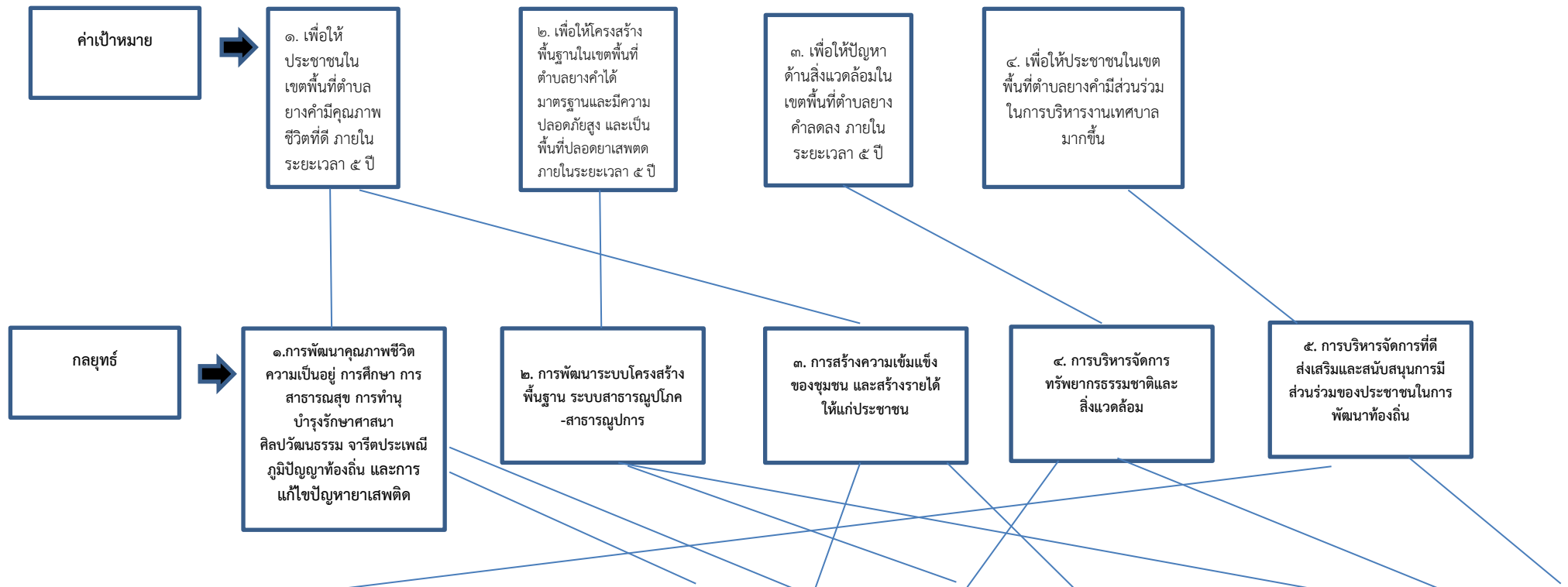


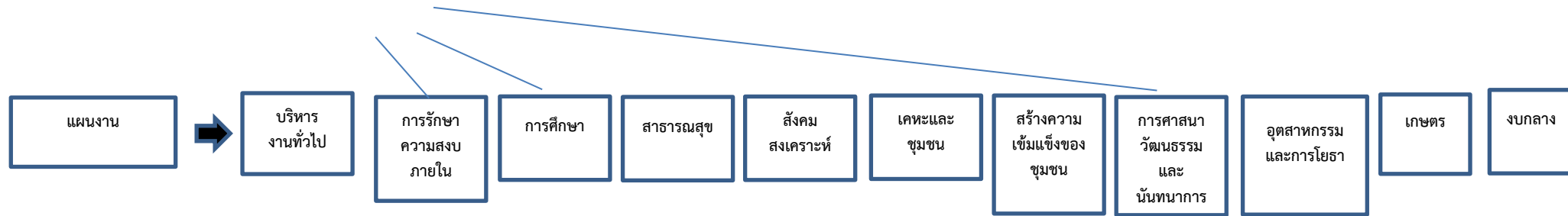
แผนผังยุทธศาสตร์(Strategic map)





แผนผังยุทธศาสตร์(Strategic map)(ต่อ)





๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/ Demand (Demand Analysis)/Global Demand และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

๓.๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

- จุดแข็ง (S หรือ Strengths) หมายถึง ปัจจัยต่างๆภายในองค์กรที่ทำให้เกิดความเข้มแข็งหรือเป็นจุดแข็งขององค์กรที่จะนำไปสู่การได้เปรียบ เป็นข้อดีที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายใน คือ

(๑) เส้นทางคมนาคมมีความสะดวกในการติดต่อราชการ

(๒) ผู้บริหารเทศบาลให้ความสำคัญต่อการพัฒนาในด้านต่างๆเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของอำเภอและจังหวัด

(๓) การเมืองมีความเข้มแข็ง ผู้บริหารเทศบาลและสภาเทศบาลไม่มีความขัดแย้ง

(๔) อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานภายในสำนักงาน

(๕) มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อปฏิบัติงานและบริการประชาชน

(๖) กฎหมายให้อำนาจการบริหารจัดการของเทศบาลมากขึ้น

- จุดอ่อน (Weakness: W) หมายถึง ปัจจัยต่างๆภายในองค์กรที่ทำให้เกิดความอ่อนแอ หรือเป็นจุดอ่อน นำไปสู่การเสียเปรียบ เป็นปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากสภาพภายใน คือ

(๑) ฐานข้อมูลชุมชนไม่เป็นปัจจุบันจึงยังไม่สามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชุมชนมาจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) การบริหารจัดการของกลุ่มอาชีพ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และกลุ่มมวลชนต่างๆ ขาดความเข้มแข็งในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม ทำให้ขาดโอกาสในด้านการต่อยอดองค์ความรู้และงบประมาณสนับสนุนที่จะดำเนินกิจกรรมกลุ่มอย่างต่อเนื่อง

(๓) ประชาชนขาดองค์ความรู้การอนุรักษ์และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้อง

๓.๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

- โอกาส (O หรือ Opportunities) หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ภายนอกองค์กร ที่เอื้อประโยชน์ให้เป็นโอกาสที่ช่วยส่งเสริมการดำเนินงาน คือ

(๑) รัฐบาลให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น และให้การสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินกิจการของเทศบาล

(๒) สถาบันอุดมศึกษาให้ความสนใจในบริบทพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และทำการวิจัยเพื่อผลทางการศึกษาและประโยชน์ทางวิชาการ

(๓) หน่วยงานภายนอกให้การสนับสนุนชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดโครงการ/กิจกรรม

(๔) ผู้บริหารมีนโยบายสนับสนุนด้านส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็งด้านการประกอบอาชีพ

(๕) มีกองทุนระบบหลักประกันสุขภาพเทศบาล และหน่วยงาน สสส.ที่ให้การสนับสนุนการดำเนินงานด้านสาธารณสุข

(๖) มีภูมิประเทศเหมาะสำหรับการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

- อุปสรรค (T หรือ Threats) หมายถึง ปัจจัยต่างๆภายนอกองค์กรที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน เป็นข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอก คือ

(๑) ปัญหาภัยแล้ง ขาดแคลนน้ำ ไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค

(๒) เกิดปัญหาโรคอุบัติใหม่ เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด 19 การระบาดของโรคสัตว์

- (๓) ระเบียบกฎหมายไม่เอื้ออำนวยที่จะนำไปดำเนินการช่วยเหลือประชาชน
- (๔) การจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลมีความล่าช้า ไม่อย่างเพียงพอในการดำเนินโครงการต่างๆ
- (๕) สภาพพื้นที่เสี่ยงต่อการระบาดของยาเสพติด ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและครอบครัว
- (๖) ประชาชนมีรายได้น้อย
- (๗) ไม่มีจุดแสดงสินค้า หรือตลาดนัดออนไลน์เพื่อประชาสัมพันธ์สินค้าประจำตำบล
- (๘) การบริหารจัดการขยะยังไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีที่ทิ้งขยะ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลยางคำ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เมื่อพิจารณาเป็นยุทธศาสตร์ ทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ พบว่า

(๑) การพัฒนาคนและสังคมให้ดีขึ้นและมีคุณภาพ

เทศบาลตำบลยางคำได้ตระหนักถึงความสำคัญและคำนึงถึงคุณค่าของประชาชนในเรื่องของต้นทุนของทรัพยากรมนุษย์ที่ไม่เท่าเทียมกัน จึงมุ่งเน้นการพัฒนาเริ่มจากการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการสาธารณสุขให้แก่เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสให้สามารถเข้าถึงการบริการด้านสาธารณสุขมูลฐาน การเป็นภาคีเครือข่ายด้านสาธารณสุข การให้ความช่วยเหลือประชาชนในช่วงเกิดภาวะโรคอุบัติใหม่ เช่น โรคติดเชื้อโควิด 19 การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าถึงการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัย เป็นการให้การศึกษาและแบ่งเบาภาระของผู้ปกครองให้มีเวลาในการประกอบอาชีพ การส่งเสริมด้านการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เป็นการสร้างความรักความสามัคคีในท้องถิ่น และเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนรักสุขภาพโดยการออกกำลังกาย

(๒) การพัฒนาชุมชนและตำบลให้น่าอยู่

การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเทศบาลตำบลยางคำก็ได้มีการพัฒนาตามศักยภาพของท้องถิ่นตามสถานะทางการคลังที่มีอยู่อย่างจำกัด และขอรับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ซึ่งในการดำเนินโครงการกิจกรรมต่างๆจะเน้นไปที่การก่อสร้างหรือซ่อมแซมเส้นทางเพื่อการคมนาคม การขยายเขตไฟฟ้าเพื่อที่อยู่อาศัยและการเกษตร การแก้ไขปัญหาภัยแล้งขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค เป็นต้น

(๓) การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการท่องเที่ยว

เนื่องจากภูมิประเทศของเทศบาลตำบลยางคำอยู่ติดเทือกเขาภูเม็ง ทำให้มีทัศนียภาพที่สวยงามต่อผู้ที่ได้มาพบเห็น ทำให้เป็นโอกาสที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แต่ในปัจจุบันในพื้นที่ดังกล่าวยังประสบปัญหาด้านระบบสาธารณสุขและสาธารณูปโภคยังไม่ครบถ้วน จึงทำให้ไม่สามารถกำหนดจุดบ่งชี้ (Land mark) ด้านการท่องเที่ยวได้อย่างชัดเจน ซึ่งเทศบาลต้องดำเนินการและประสานความร่วมมือจากหน่วยงานราชการอื่นเพื่อมาดำเนินการ

(๔) การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลยางคำมีลักษณะพื้นที่เป็นชุมชนเมืองกึ่งชนบท ประชาชนมีการขยายพื้นที่ด้านที่อยู่อาศัยออกมายุ่งบริเวณพื้นที่ไร่นาเพื่ออยู่อาศัยและสะดวกต่อการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม ซึ่งเทศบาล

ตำบลยางคำก็ได้มีการจัดโครงการฝึกอบรมเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้คำนึงถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหากมีการขยายตัวของชุมชนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งวัตถุประสงค์ของโครงการ/กิจกรรมก็จะเป็นการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดและการสร้างทดแทน การบริหารจัดการขยะจากครัวเรือน การลดมลพิษและลดมลภาวะในชุมชน เป็นต้น

(๕) การพัฒนาการบริหารองค์กรสู่ความเป็นเลิศ

เนื่องจากสภาวะการณ์และสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนไป ประชาชนมีการขยายพื้นที่ด้านที่อยู่อาศัย มีจำนวนประชากรในพื้นที่เพิ่มขึ้น ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่มีมากขึ้น ทำให้เทศบาลตำบลยางคำต้องแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนได้อย่างทันต่อสถานการณ์ เช่น การแก้ไขปัญหาและให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส การบริการด้านการจัดเก็บภาษี การรับแจ้งเรื่องราวร้องทุกข์ ด้านบริการด้านข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศเพื่อการบริหารชุมชน อินเทอร์เน็ต ตำบล เป็นต้น